

holdene i Nærheden af Helsingør, er der et andet Forhold, som jeg ligeledes vil tillade mig at berøre, og det er Postbesørgelsen i Helsingør. Der er i Helsingør ansat 4 Postbude, og det er blevet mig meddelt, at disse 4 Postbude en af Suledagene f. Ets. havde til Besørgelse ikke mindre end 3,000 Breve, og derfor maatte være i Arbejde fra Kl. 5 Morgen til Kl. 3 Nat, altsaa i uafbrudt Virksomhed i 22 Timer, saaledes at de endda knap kunde faa de nødvendige Spisetider i denne lange Arbejdstid. Det er et Forhold, som naturligvis i første Række gaar ud over selve disse Mænd, der saaledes overlæses med Arbejde, men det kommer jo i lige saa høj Grad til at gaa ud over Publikum. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den højtærede Minister, om han ikke vil sørge for, at der ved saadanne Vejligheeder kunde blive antaget tilstrækkeligt Reservemandskab, saa at baade Postbudene og Publikum kunne være tjente dermed.

Trolle: Det Endringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (Anderesen), vil jo nu blive taget tilbage, men jeg finder dog Anledning til ganske kort at berøre det allerede nu, uagtet den højtærede Minister for offentlige Arbejder paa et senere Tidspunkt vil faa Anledning til at tage det under grundigere Overvejelse sammen med andre Spørgsmaal, vedrørende Ordningen af Forholdene paa Vestkysten. Det er nemlig blevet ytret baade af den højtærede Minister og det ærede Medlem for Ringløbing Amts 2den Valgkreds (Naberg), at den Bevægelse, der i Sommer var rejst for en Vestkysthavn, særlig blev opfattet som et Stormløb mod Thyborønprojektet. Det er jo mig, der har rejst denne Bevægelse, som her er omtalt, og jeg vil derfor tillade mig at protestere imod en saadan Udbydning af Hensigten med denne Bevægelse. Den gik ingenlunde ud paa at rette noget Stød mod Thyborønprojektet, for saa vidt man derved forstaar en Sikring af Indløbet til Thyborøn, men der blev paa den anden Side taget bestemt Afstand fra dette Projekt, for saa vidt man vilde tage Fisterne til Indtægt for det Arbejde, som blev gjort ved Thyborøn. Denne Protest vil jeg fastholde, selv om man strider til de Arbejder, som her ere bebudede, og som maatte ere nødvendige med Hensyn til Sikring af Kanalen, af Kysten. Jeg forstaar nemlig vel, at Indsejlingen gennem Kanalen kan være et godt Støttepunkt for Fisterne og vil blive benyttet af og til af dem; men det kan aldrig, medmindre man gaar til langt

videregaaende Anlæg, skabe noget virkeligt Havfisteri paa Vestkysten. Jeg kan altsaa ikke, som Ministeren antydede, tage Ansvar for, at der ikke var foreslaaet nogen Bevilling til en Fortsættelse af Kystsikringsarbejderne ved Thyborøn; Bevægelsen var kun rejst for at paavise de Mangler, som virkelig ere og fremdeles ville være til Stede, hvis man ikke vil afhjælpe Manglerne ved en Havn. Denne Stilling til Sagen har jeg fremdeles, og jeg haaber ogsaa, at det vil fremgaa af den videregaaende Diskussion paa et senere Tidspunkt, at en Havn er absolut nødvendig. Men det betyder jo ingenlunde, at ikke ogsaa de Anlæg, som her foreslaas, ere nødvendige af andre Hensyn og kunne ogsaa samtidig gavne Fisteriet.

Den egentlige Grund til at jeg har ladet mig indtegne som Taler her ved Finanslovens anden Behandling, er, at jeg vil berøre Endringsforslaget under Nr. 247 til § 27 II. C. b. om en Bevilling paa 65,000 Kr. til Etablering af et Anlæg for Fiskehandelen i Frederikshavns Havn. Nægtelsen af dette Beløb maa jeg i Tilslutning til det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (S. Madsen) finde meget beklagelig, og jeg synes ogsaa nok, at Motiveringen ikke er videre fyldestgørende. Man har kun motiveret Nægtelsen dermed, at Bevillingen ogsaa udgif i Fjor. Den højtærede Minister forsvarede jo heller ikke Bevillingen synderlig varmt, men udtalte, at Meningerne om Sagen i Frederikshavn vare meget delte. Jeg har som Chef for Fisterinspektionen fulgt denne Sag under hele dens Udvikling, og jeg har ogsaa efter Ministeriets Opfordring foretaget de første Skridt til at faa Sagen sat i Gang. Jeg har i Forening med Havningeniøren ført de forskellige Forhandlinger med Fiskehandlerne, og jeg maa til en Begyndelse bemærke, at det er et Andragende fra Fiskehandlerne selv, hvori de klage over de nuværende Forhold, der har givet Anledning til, at man har stillet det nuværende Forslag. Naar Meningerne om dette Anlægs Betimelighed ere delte i Frederikshavn, er det vistnok kun af Sagen ganske uvedkommende personlige Grunde, ikke af saglige Grunde, thi det maa erkendes, at de nuværende Forhold, som det jo ogsaa er ubivillig, ikke kunne bestaa i Længden, saafremt da den stedlige Sundhedskommission gør sin Pligt. Det maa nemlig vel erindres, at under Epidemier — vi havde fornylig en Koleræpidemi, som ogsaa berørte Frederikshavn — er det usforvarligt, at Landets største Fisteriby, hvor man lagrer den levende Fisk, Rødspætter, som hele Landet forsynes med, maa lagre Fisken